

24 مارچ 2020

داکتر سید عبدالله کاظم

تهدید و فشار و تحمیل خواسته ها هم یک حدی دارد!

همین چند ساعت قبل که دیدار مایک پمپو وزیر خارجه امریکا با رئیس جمهور غنی و داکتر عبدالله در کابل پایان یافت، به اساس اطلاعیه منتشره از قول وزیر خارجه پمپو، بی بی سی ضمن یک تبصره کوتاه چنین نوشت که گفته است: «ادامه اختلافات میان آقایان غنی و عبدالله متأسفانه بی احترامی به افغانها، آمریکاییها و تمامی شرکای ائتلاف جنگ افغانستان است که طی سالهای گذشته برای برقراری صلح در این کشور در کنار یکدیگر همکاری کرده اند. از آنجا که ناکامی در رهبری حکومت (افغانستان) تهدیدی مستقیم برای منافع ملی امریکا است، دولت ایالات متحده محدوده همکاری های خود با دولت افغانستان را به طور فوری مورد بازبینی قرار خواهد داد و در کنار اقدامات دیگر اعلام می کنیم که از میزان کمک خود یک میلیارد دلار می کاهیم و آماده ایم که برای سال 2021 هم یک میلیارد دیگر کاهش دهیم. ما همچنین در تقاضای خود برای جلب کمک های مالی از سوی کشورها در کنفرانس های آتی مربوط به کمک به کابل، تجدیدنظر خواهیم کرد.»

در ادامه این اطلاعیه بی بی سی از قول وزیر خارجه امریکا می نویسد که گفته است: «ما همچنان اصرار داریم که تنها راه حل اختلاف موجود یک توافق سیاسی است. ما متوجهیم که رهبران افغانستان همسو با تعهدات خود در قبال توافق دوجانبه همکاری میان امریکا و افغانستان عمل نمی کنند و از تشکیل یک تیم همه جانبه برای گفتگوهای بین الافغانی باز مانده اند و یا از تسهیل زمینه برای آزادی زندانیان دوطرف (نیروی های دولتی و طالبان) غافل مانده اند. اقداماتی که قرار است به رسیدن به یک توافق سیاسی و فراهم کردن آتش بس گسترده کمک کند. با این حال ما همچنان مشغول پیش بردن فرآیند خارج کردن مشروط نیروهای ما مطابق شرایط و مفاد توافقی که میان امریکا و طالبان صورت گرفته هستیم.» در پایان این اعلامیه آمده: «واشنگتن از شکل گیری یک حکومت فراگیر که پذیرای همه آحاد و اقشار افغانستان باشد حمایت می کند و دولت امریکا آماده است که ضمن حمایت از این تلاشها بازبینی هایی که از امروز در کمک های خود به افغانستان آغاز کرده را دوباره مورد توجه قرار دهد.»

بی بی سی در تبصره خود تصریح میکند که: «به نظر می رسد آقای پومپو با کاهش یک میلیاردی کمک ها به کابل بنا دارد آقایان اشرف غنی و عبدالله را برای رسیدن به یک توافق سیاسی تحت فشار بگذارد چرا که ادامه اختلافات میان این دو به روند اجرایی توافق میان کاخ سفید و طالبان ضربه خواهد زد و ممکن است تصمیم دولت امریکا برای خروج نیروهایش از خاک افغانستان را به چالش بیندازد.»

بیانات فوق الذکر وزیر خارجه امریکا که شباهت به یک اولتیماتوم غیر معمول سیاسی دارد و هدف آن قاطعانه مجبور ساختن اشرف غنی به قبول رهائی یک دم پنجهزار زندانی طالب قبل از آغاز مذاکرات صلح به حیث پیش شرط تحمیلی میباشد و برای این منظور میخواهد از غنی و عبدالله به حیث وسیله فشار متقابل یکی در برابر دیگری چه در حالت موجود و چه بعداً اگر موفق به راضی

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لېکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لولئ

ساختن اشرف غنی در تشکیل حکومت دوسره شوند، استفاده نماید و با تحریک یکی در برابر دیگر هدف خود را برآورده سازد. با اطلاع از بیانات فوق الذکر پمپو ضمن تبصر بر آن خبرفوری مطالبی با این عبارت در صفحه فیسبوک خود نوشتیم که متن آنرا جهت اطلاع خوانندگان عزیز این پورتال وزین نیز تقدیم میدارم، از اینقرار:

پس از آنکه تهدیدها و فشارهای وارده خلیلزاد بر اشرف غنی در رابطه با تشکیل مجدد حکومت دوسره به ناکامی مواجه شد، خلیلزاد ناگزیر از آقای پمپو وزیر خارجه کشورش تقاضا کرد به کابل آمده و اشرف غنی را جهت تشکیل حکومت مشترک با عبدالله راضی سازد، مگر این فشار کارگر نیفتاد و پس از شنیدن جواب رد، پمپو با شدت لحن غیرمعمول سیاسی گفت که امریکا کمک های خود را به مبلغ یک میلیارد دالر برای امسال و به عین مبلغ برای سال آینده به افغانستان قطع میکند و نیز در کنفرانس های بین المللی که برای کمک به افغانستان در حال تدویر است، از همکاری در ساحت جلب کمکها دریغ میکند.

از نظر سیاسی این کلان ترین تهدید و فشاری است که یک کشور متحد با افغانستان که باهم قراردادهای دو جانبه دارند، به چنین اقدام یک جانبه متوسل میشود. دلیل این فشار بزرگ بر یک کشور دارای حاکمیت ملی از یکطرف سلطه گرائی امریکا و اغماض حق حاکمیت ملی افغانستان را معنی میدهد و از طرف دیگر وقتی به انگیزه اصلی این فشار دقت گردد، آشکار میشود که امریکا میخواهد بر طبق موافقتنامه خود با طالبان، حکومت افغانستان را مجبور به رهائی 5000 زندانی طالب بسازد، کاری که قبول این شرط هیچگاه قبل از امضای موافقتنامه آنها با طالبان با حکومت افغانستان در میان گذاشته نشده بود و بناءً توريد فشار برای برآوردن اینکار جز یک تحمیل مزورانه و حاکمانه بر افغانستان چیز دیگر بوده نمی تواند.

حکومت افغانستان اکنون در برابر دو فشار قرار دارد، بزعم این گفته عامیانه که: "اگر قبول نکند چطور کند و اگر قبول کند در غم بماند"! امریکائی ها باید بدانند که مردم افغانستان از ظلم و کشتار طالبان به ستوه آمده اند و هیچ تضمینی وجود ندارد که با رهائی 5 هزار طالب به تعداد جنگنده های طالب افزوده نشود و یا رها شدگان از زندان با این تعداد وافر به یکبارگی در صف طالبان پیرو خط ملا عمر بر ضد امریکا و مخالف حکومت نیبوندند و جنگ را شدید تر نسازند.

هرگاه اشرف غنی زیر بار این فشارها به رهائی یکدم زندانیان طالبان تصمیم میگیرد، خطر بسیج شدن مردم را علیه شخص خود و حکومت خود بسیار افزایش میدهد و با این تصمیم هم حکومت ضعیف تر میشود و هم قوت طالبان بیشتر میگردد و در عین زمان در نتیجه مخالفت مردم با حکومت اشرف غنی آب را هم به آسیاب مخالفان داخلی او می اندازد و بدیوسیله پاکستان و ایران با ضعف حکومت اشرف غنی خود بخود به کام دل می رسند و حکومت را با بدنامی تاریخی مواجه با سقوط خواهند ساخت.

هرگاه مقاومت اشرف غنی در برابر خواسته های سلطه گرایانه امریکا تا حد لازم ادامه یابد، اینکارمیتواند از یکطرف موجب حمایت مردم از حکومت او گردد و او بیش از پیش از حمایت مردمی برخوردار سازد و از طرف دیگر به اشرف غنی و جاهت ملی بخشیده توطئه های دشمنان بیرونی و درونی را که اکنون در تبنای باهم عمل میکنند، خنثی سازد.

گمان نمیرود که امریکا با چنین اقدامات واقعاً متوسل شود، کمک های خود را قطع و یا به همان پیمانۀ تقلیل دهد و بگذارد افغانستان دچار بحران طویل المدت گردد و تمام دست آوردهای دو دهه خویش را در افغانستان به نابودی سوق دهد.

اینکه امریکا اگر فکر کند که از طالبان به حیث یک قوه ای ملیشائی در مقابل داعش استفاده میکند، اشتباه است، زیرا طالبان یک گروه متحد و واحد نیستند. همین حالا تعداد بیشتر جنگجویان شان مصمم به پیروی از خط ملا عمر بوده و اسلحه خود را تا موجودیت آخرین عسکر خارجی به زمین نمی گذارند. در این حال آیا امریکا واقعاً حاضر خواهد بود افغانستان را بطور قطعی ترک کند و یا با ضعف حکومت خطر تسلط پیروان ملا عمر را بیشتر سازد؟ هرگز نه!

صلح و ثبات دوامدار با حفظ ارزش های مدنی که هدف هر فرد افغان است ، فقط وقتی حاصل میشود که مردم متحدانه در راه خواسته های خود از حکومتی حمایت کنند که در راه تحقق آرمان های شان صادقانه و مجدانه عمل میکند و در شرایط موجود مقاومت اشرف غنی جهت رد تشکیل حکومت دو سره و جلوگیری از تکرار اشتباهات گذشته، نشانه یک حرکت به نفع مردم و کشور است و مردم افغانستان باید این واقعیت را درک نمایند. (پایان)

د پانو شمیره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوای. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو لو مخکي په خیر و لولئ